

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΔΩΡΟ ΣΕ ΟΥΝΙΤΗ ΕΠΙΣΚΟΠΟ

Π ριν από λίγα χρόνια η Ουνία αποτελούσε την αιτία της διακοπής του διαλόγου των Ορθοδόξων και των Ρωμαιοκαθολικών. Σήμερα αν και δεν βρέθηκε λύση στο σοβαρότατο αυτό ζήτημα που λειτουργεί ως «δούρειος ίπος» του Βατικανού στην Ορθόδοξη Ανατολή φαίνεται να

επικρατούν άλλα δεδομένα.

Αυτό διαπιστώνεται εξάλλου από το βαρύτιμο συμβολικό δώρο που πρόσφερε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στον νέο Επίσκοπο των εν Ελλάδι Ουνιτών Δημήτριο Σαλάχα! Ο τελευταίος τον επισκέφθηκε στο ξενοδοχείο που διέμενε κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ελλάδα και του γνωστοποίησε πως επρόκειτο να χειροτονθεί Επίσκοπος των εν Ελλάδι Ουνιτών. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ανταποκρινόμενος στην αναγγελία του πρόσφερε στον Ουνίτη Επίσκοπο ως δώρο ένα Δισκοπότρο. Δε

πόσο θα κλονίστηκε η πίστη τους όταν άκουσαν δια στόματος του Ουνίτη Επίσκοπου για το ανέλπιστο Πατριαρχικό δώρο.

Η πράξη αυτή του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου προκάλεσε ως ήταν φυσικό τη σφρόδρη αντίδραση πολλών ορθοδόξων λαϊκών και κληρικών.

Κ. Ευστάθιος Κολλάς εξ αφορμής τούτου δήλωσε: «Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ορθόδοξη Χώρα μας, μεταξύ των άλλων, τον επεσκέφθη και ο νεοχειροτονημένος Ουνίτης Επίσκοπος (πρωτοφανές αυτό στα εκκλησιαστικά χρονικά της Ορθοδόξου Ελλαδικής Εκκλησίας) και του έκανε δώρο ένα Δισκοπότρο. Δε θα σχολιάσω το απαράδε-

κτο, από Ορθοδόξου πλευράς, αυτό γεγονός, θα το αφήσω στην κρίση των αναγνωστών. Όμως, ως μη όφειλε, με την αδικαιολόγηση αυτή ενέργεια του ο Οικουμενικός Πατριάρχης απέδειξε, περίτρανα, την αμέριστη αγάπη – λατρεία του προς την παναίρεση του δικέρου τέρατος της Ρώμης, όταν «γυμνή τη κεφαλή», για τους Θεοφόρους Αγίους Πατέρες της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας δήλωνε αδιάντροπα, εγγράφως και απερίφραστα στο τεύχος της «Εκκλησιαστικής Αλήθειας» 461/16-12-1998: «οι κληροδοτήσαντες εις ημάς την διάσπασιν (Ορθοδόξων και Παπικών), προπάτορες ημών υπήρξαν απυκή θύματα του αρχέκακου όφεως και ευρίσκονται ήδη εις χείρας του δικαιοκρίτου Θεού».

Αιτούμεθα υπέρ αυτών το έλεος του Θεού, αλλά οφείλομεν ενώπιον Αυτού, όπως επανορθώσαμεν τα σφάλματα εκείνων». **Βαβαί – Βαβαί!!!** Ω της ύβρεως. Ω της αναισχυτίας. Ω της καταισχύνης. Ω της παραφροσύνης. Τα περαιτέρω σχόλια, δικά σας, αδελφοί Έλληνες και απανταχού της γης Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Ο τελευταίος που χειροτονήθηκε στον ναό της Αγίας Τριάδος Αχαρνών, που ανήκει στους Ουνίτες είπε ότι θα χρησιμοποιεί το Πατριαρχικό δώρο, το Άγιο Δισκοπότρο σε κάθε Θεία Λειτουργία που θα τελεί ως Επίσκοπος! Η αναφορά του αυτή απέσπασε τα χειροκροτήματα των παρευρισκομένων μεταξύ των οποίων και αμιγώς Ορθοδόξων Χριστιανών που ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση του Κ. Δημητρίου μετείχαν της χειροτονίας. Φανταστέτε

Χριστέ μου!! Τι σκληρότητα, τι απανθρωπιά, νάσαι παρών και να βλέπεις ανθρωπόμορφα θηρία να χτυπούν συνανθρώπους τους, ακόμη και με τα τακούνια των

παπουτσιών τους, να τραβούν τα μαλλιά γυναικών και διαπομπεύοντάς τους να τους ρίχνουν στα μπουντρύμια της αυτονομίας για δύο ημερόνυκτα! Και για όλα αυτά, που συνέβησαν ενώπιον του Πατριάρχου, οι επίσης στην πλατεία ο προκαθήμενος: «σας αγαπάω, σας αγαπάω, σας αγαπάω». Αγάπη – αγάπη, αλλά και μπουντρύμια – μπουντρύμια για τους πέντε κρατούμενους!

Αυτά δίδαξε ο Χριστός, «άγιοι», που θέλειε να καυχείσθε ότι είσαστε «εις τύπον και τόπον Χριστού»;

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΣΤΥΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΕ ΤΡΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Του κ. Ιωάννου Κορναράκη,
Ομοτίμου Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στην Λάρισα, κατά την ημέρα της εορτής του πολιούχου της Αγίου Αχιλλίου, συμπλήρωσε το τρίπτυχο του ομολογιακού του προσώπου, το οποίο έχει τρεις όψεις! Έχει ένα παπικό, ένα προτεσταντικό και, επί τέλους, ένα ορθόδοξο!

Στον Πάπα, κατά την θρονική εορτή του Πατριαρχείου, την 30ή Νοεμβρίου του 2006, τα έδωσε όλα! Συμπροσευχήθηκε και συλλειτούργησε, μαζί με τον Πάπα και την ακολουθία του. Με τον ιδιαίτερα περιπαθή αδελφικό ασπασμό του με τον Πάπα, υπέγραψε την κοινή τους απόφαση να φθάσουν οπωσδήποτε στην ποθητή ενότητα, οριστικός και αμετακλήτως, το ταχύτερο. Επισκέφθηκε και πάλι τον Πάπα στο Βατικανό, υποκλίθηκε ευγενικά ενώπιόν του και δέχθηκε τιμητική επιβράβευση για την καλή του θέληση να υποταχθεί σ' αυτόν, εφ' όσον, στο κείμενο της Ραβέννας, ο απαίτησε αυτή του Πάπα είναι εμφανής και υπογεγραμμένη από τους ορθοδόξους εκπροσώπους. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, Επίσκοπος, ο οποίος δεν κοινωνεί με τον Ρώμης, βρίσκεται εκτός Εκκλησίας. Εάν, όμως, υποταχθεί στον Πάπα, θα είναι μέσα στην Εκκλησία την παπική, αλλά έχω από την Ορθοδοξία, επειδή, εξ άλλου, όταν κοινωνήσεις με τον Πάπα, οφείλεις να ασπασθείς την μία πίστη και θεολογία: την παπική!

Τον Φεβρουάριο του 2008, στην Γενεύη, κατά την εορταστική επέτειο των εξήντα χρόνων από της ιδρύσεως του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.), είχε τον κεντρικό λόγο προς τον προτεσταντικό κόσμο, και ευχήθηκε να έλθει γρήγορα η ώρα, που όλοι θα είμαστε ενωμένοι σε μία πίστη (οικουμενιστική) και θα ευρεθούμε γύρω από το ίδιο ευχαριστικό τραπέζι – όχι, βέβαια, το ορθόδοξο!

Ήλθε, λοιπόν, και στην Λάρισα, ως ο Πατριάρχης του Γένους, όπως δήλωσε στην κεντρική πλατεία της Λαρίσης, κατά την τέλεση της αρτοκλασίας. Ήλθε για να τιμήσει την Θεοσαλική πρωτεύουσα και να ευλογήσει τα παιδιά του Αγίου Αχιλλίου!

Στην Θεία Λειτουργία της κυριώνυμης ημέρας της εορτής του Αγίου Αχιλλίου, δόθηκε η ευκαιρία στον κ. Βαρθολομαίο να εκφωνήσει κήρυγμα εις παροιμόν Ορθοδοξίας. Ξέχασε τον Πάπα και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών και έβαλε την μάσκα της ευκαιρίας. Είπε:

«Ο Άγιος Αχιλλίος, όχι μόνο δια του καθημερινού κηρύγματος και του παραδείγματος του, αλλά, κυρίως, δια των εν πιστεί αληθινών αγάπης, δια της αποκλήσεως της θεοφόρου αγάπης της οικουμενικής Συνόδου αγώνων του, αυτό μας άφησεν ως υποθήκην. Την μετά του Θεού, των Αγίων και μεταξύ των ημών ενότητα εν πιστεί αληθινή και αγάπη!»

Ο μελετητής του τριπτύχου ομολογιακού προσώπου του κ. Βαρθολομαίου διερωτάται ευλόγως:
● Πώς διακηρύσσει ο κ. Βαρθολομαίος ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι εγγυητής «της μεταξύ ημών ενότητος εν πιστεί, αληθεία και αγάπη», όταν τα δίνει όλα στον παπισμό και στον προτεσταντισμό; Όταν, μάλιστα, ως πρωτεργάτης της οικουμενιστικής δραστηριότητος του Π.Σ.Ε., αναγνωρίζει, αυτός ο ίδιος, όλες τις προτεσταντικές κοινότητες και τα σωματεία τους – και, φυσικά, και τον παπισμό – ως Εκκλησίες;

● Σε ποια οικουμενιστική σύναξη διεκρίνεται ο κ. Βαρθολομαίος ότι η ενότητα μεταξύ όλων των χριστιανών ορθοδόξων και ετεροδόξων πρέπει να είναι: «ενότητα εν πιστεί αληθινή, καθαρά, ανοθεύτω και ορθοδόξω», ώστε να καλέσει όλους στην αλήθεια της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας;

● Σε ποια σύναξη με ετεροδόξους, ανέδειξε ο κ. Βαρθολομαίος τις Οικουμενικές Συνόδους ως γνώμονες και στυλοβάτες της μιας αληθινής πίστεως και διδασκαλίας της Εκκλησίας;

Τα ερωτήματα αυτά οδηγούν στο συμπέρασμα ότι, τα τρία, ασυμβίβαστα μεταξύ τους, ομολογιακά πρόσωπα του κ. Βαρθολομαίου προδίδουν την σύγχυση μιας πατριαρχικής συνειδήσεως, η οποία δεν αναπαύεται στην Ορθοδοξία της Εκκλησίας - την οποίαν εκπροσωπεί και πρέπει ευόρκως να υπορετεί – αλλά αναζητεί διεξόδους εκτός της Ορθοδοξίας, λόγω, ασφαλώς, ελλείμματος... Ορθοδοξίας!

Πού βαδίζετε, Παναγιώτατε; Πού οδηγείτε την Εκκλησία του Χριστού; Αποφασίστε τί θέλετε πραγματικά! Γυρίστε πίσω στην Ορθοδοξία!